

Un pont per a l'exportació

Principal organisme exportador de fruita dolça de tot l'estat espanyol, Asofruit, amb seu a Lleida, s'ha convertit en el paradigma de la integració en la CEE pel que fa al sector agrícola. El seus principals objectius són, per ara, assegurar l'exportació i comercialitzar sota una marca única.

Olga Sànchez

Asofruit (Associació de Fruïtes i Hortalisses de Lleida) és un organisme que agrupa 104 socis, i s'enfronta al repte de 1992 amb tres objectius clars: promoure la fruita dolça de Lleida, augmentar-ne la presència a les fires internacionals i defensar els seus associats, als quals demana una major participació i un major esperit de solidaritat.

Els industrials d'aquesta associació comercialitzen el 90% de la fruita dolça que produeixen les comarques lleidatanes, amb una tradició agrícola i fruïtera que es remunta a més de 500 anys enrere. La qualitat de la terra, l'aigua, el clima i la tècnica utilitzada fan que la fruita de Lleida sigui coneguda en molts mercats d'arreu del món i poden assaborir-la dues setmanes abans que la procedent de qualsevol altra regió o país. L'empresari Xavier Aldavert, de trenta-quatre anys, que dirigeix la seva pròpia explotació des que en tenia vint, és el president d'Asofruit des de fa quasi tres anys.

«El fet que la major part de les fruites i verdures, fins ara sotmeses pel Tractat d'Adhesió de l'estat espanyol a la Comunitat Econòmica Europea a mecanismes de limitació d'exportacions, podran arribar als mercats comunitaris sense traves, per l'acord assolit en un comitè ad hoc convocat a Brussel·les sobre els Mecanismes Complementaris dels Intercanvis (MCI) és un pas fonamental per als associats d'Asofruit ja que es dona via lliure a l'exportació de pomes i peres, productes dels quals som principals exportadors i productors», explicà Xavier Aldavert, que espera bons resultats en la campanya d'aquesta temporada.

Itàlia, Bèlgica i Anglaterra, principals consumidors de la fruita dolça de Lleida.

Una organització de defensa i informació

Asofruit naix a mitjans dels anys 70 per a aglutinar esforços amb la potenciació del sector, tant en la comercialització com des de la producció fins a la destinació. També informa puntualment de tot allò que afecta el sector i serveix d'interlocutor amb l'administració per a defensar els interessos de la fruita dolça, perquè la producció lleidatana representa el 80 per cent de la fruita que es comercialitza a l'estat espanyol.

Asofruit aglutina la majoria dels exportadors, incloent-hi cooperatives i APAS, que són socis subsidiaris a través de l'Agrupació, a més dels comerciants del mercat interior i dels assentadors del mercat de Lleida.

Els destinataris de la fruita comercialitzada pels socis d'aquesta entitat són principalment Itàlia, Bèlgica i Anglaterra, per aquest ordre, i més puntualment Holanda, Bèlgica i Anglaterra. Quant a productes, el primer i de més qualitat és la pera, en les diferents varietats, el cinquanta per cent de la qual s'exporta a Itàlia.

Per al president d'Asofruit, Xavier Aldavert, la seva màxima preocupació és la dificultat d'integració del sector fruïter en la CEE i els greuges comparatius que l'Administració infringeix amb l'única excusa de la seva personalitat jurídica. «Per afrontar el poder de les administracions, Asofruit s'ha de constituir en un organisme amb força real i això depèn només dels socis. Seria molt interessant que Asofruit aconseguís comercialitzar els seus productes sota una mateixa marca de qualitat, així es podria concentrar l'oferta i Lleida seria coneguda com un tot en qüestions de comercialització. Aquesta presència als mercats no distorsionaria ni provocaria el desordre en les cadenes comercials. Encara que això no exclou l'exportació individual, tan sols regula el mercat i l'oferta» comentà Xavier Aldavert.

Aquesta experiència ja s'intentà el 1979, però no s'obtingueren els resultats desitjats, encara que s'espera poder tornar a intentar-ho quan els socis trenquin amb la seva actitud individualista. «Si l'esperit de l'associat fos més participatiu s'aconseguirien més avantatges, com campanyes de promoció, marques de qualitat, que a la llarga beneficiarien l'agricultura de Lleida». Xavier Aldavert desitja que el somni de la marca única mitjançant Asofruit sigui realitat a mitjà termini.

El sector frutícola de Lleida va exportar en la campanya 1987/1988 per valor de 2.604 milions de pessetes. Això significà un increment important, comparats amb els 1.945 milions de la campanya anterior. Xavier Aldavert, que va reconèixer que els resultats són satisfactoris, digué que aquestes xifres podran augmentar sempre que el mercat sigui capaç d'absorbir els productes. «Actualment, el sector frutícola està patint una crisi molt im-

PACO DEL SOL

Xavier Aldavert, president d'Asofruit.

Producció i exportació de fruita a Lleida en la campanya 1987-1988 (xifres en Tm)

	Producció	Exportació	%
PERA			
Llimonera	79.094	23.055	29,1
Blanquilla	45.502	382	0,8
Ercolini	21.721	3.138	14,4
Altres	74.567	12.791	17,1
Total Lleida	220.884	39.366	17,8
Total Espanya	518.800	49.197	9,4
POMA			
Golden	219.234	7.546	3,44
Starking	102.762	414	0,40
Altres	43.201	3.206	7,42
Total Lleida	365.197	11.166	3,06
Total Espanya	971.400	12.690	1,30
PRÉSSEC			
Préssecs	71.100	1.800	2,5
Nectarines	4.700	994	21,14
Total Lleida	75.800	2.794	3,68
Total Espanya	588.100	54.530	9,27

Estimació d'exportacions en la campanya 1988-1989 (Fins al 21 d'agost en Tm.)

	Espanya	Duana TIR Lleida *	%
Pomes	—	10.050 *	—
Peres	31.788	18.575	58,4
Préssecs	32.908	699	2,1
Nectarines	21.674	137	0,6

* Els enviaments provinents de Lleida i que passen per altres duanes no hi estan computats. En poma, es tracta sobretot d'estocs de la campanya 1987-1988.

portant, que ha coincidit amb l'entrada d'Espanya a la CEE. La superació d'aquesta s'aconseguirà amb la professionalitat i l'especialització del sector, però han de passar cinc o sis anys per a poder disposar de totes dues. Lleida, encara que sigui la primera zona productora de pera i poma, només obté resultats satisfactoris amb la pera llimonera, per tant té deficiències en l'exportació, a banda de no disposar d'una indústria de transformació prop de les zones de producció que aculli els excedents de la fruita dolça i de la no apta per a ser comercialitzada. Si el sector rep ajudes de l'administració, es garanteix la qualitat i la grandària de la peça exportada, cosa que beneficia el mateix sector i l'estat espanyol».

Xavier Aldavert insistí en el fet que les ajudes del govern són insuficients i assenyalà que hi ha una lentitud tradicional burocràtica en la tramitació i en el pagament de subvencions. D'altra banda, l'any passat es va signar el primer conveni col·lectiu del sector fruiter. Però s'ha de continuar treballant perquè es resolguin temes com el de la Seguretat Social, que està en un punt mort, tot esperant que les empreses de transformació siguin incloses en la Seguretat Social agrària. □